

протиправних реєстраційних дій державними реєстраторами та нотаріусами [2].

Література

1. Новаковська І.О., Скрипник Л.Р. Проблеми класифікації та формування земель авіаційного транспорту. *Землеустрій, кадастр і моніторинг земель*. 2017. № 3. С. 46-54.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення відповідальності за окремі кримінальні та адміністративні правопорушення у сфері господарської діяльності, службової діяльності, діяльності осіб, що надають публічні послуги та кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади. Проект Закону України № 3783 від 02.07.2020. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JI02596A.html

УДК 347.8(043.2)

Шилова К.Р., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЇ ЗАГАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ

Правове регулювання діяльності авіації в системі національного законодавства займає важливе місце. Для того, щоб зрозуміти, що являє собою авіація загального призначення в Україні, спершу слід звернутися до Повітряного кодексу, в якому прийняте таке визначення: «авіація загального призначення – це авіація, що не використовується для здійснення комерційних повітряних перевезень і виконання авіаційних робіт» [2, с. 187].

В інших нормативно-правових актах, наприклад, в Законі України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» зазначено, що авіація загального призначення, це цивільна авіація, діяльність якої не стосується регулярних авіаперевезень та авіатранспортних операцій, що виконуються за плату або за наймом [3]. У Наказі Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації міститься: «Авіація загального призначення – цивільна авіація, яка використовується на безоплатній основі» [4].

Аналіз світової практики цивільної авіації дозволяє виокремити такі два напрямки, що склалися на сьогодні. Перший пов'язаний з її використанням в якості комерційного повітряного транспорту для громадських перевезень пасажирів, багажу, вантажів та пошти за

внутрішніми та міжнародними повітряними маршрутами. Зазначені види перевезень виконуються авіаперевізниками на основі публічного договору перевезення пасажирів повітряним транспортом. Зміст такого договору визначається законодавством, а послуги надають на платній основі. Другий напрямок не пов'язаний з першим, оскільки в задачі авіації загального призначення не входить надання регулярних та нерегулярних послуг з перевезення пасажирів та багажу він віднесений до виключної компетенції комерційного повітряного транспорту [1].

Намагаючись конкретизувати визначення авіації загального призначення, слід звернутись також до того уявлення, що формується в ЗМІ та в суспільстві загалом. Як правило, йдеться про малі одномоторні повітряні судна, що використовуються або для сільськогосподарських потреб або для розваг.

Загалом, вивчаючи законодавство України та основні риси і ознаки авіації нашої держави, можна конкретизувати, що авіація України регулюється різноманітними нормативно-правовими актами, такими як: закони, укази президента, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів, накази Міністерств та Міжнародні документи. Серед Законів України, що регулюють авіацію держави, можна виділити наступні: Повітряний кодекс України, Кримінальний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон України «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації». Укази Президента: 15.01.1998 р. № 17 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення безпеки цивільної авіації в Україні» та 25.12.2003 р. № 1488 «Про заходи щодо впорядкування діяльності з міжнародних повітряних перевезень товарів військового призначення та подвійного використання». Постанови Кабінету Міністрів України: 28.09.1993 р. № 819 «Про створення Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях», 15.08.2007 р. № 1051 (ДСК) «Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків» та 26.09.2007 р. № 1172 «Про введення посад державних інспекторів з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі та умови оплати їх праці».

Виходячи з вище сказаного можна зробити висновок, щоб створити ефективну модель взаємодії держави та авіації загального призначення, необхідно прийняття державою кардинальних заходів щодо виведення цього сектору зі стану застою. Для цього слід

розробити і прийняти цільову програму поетапного створення нової економічної і правової моделі розвитку АЗП.

Література

1. Бордунов В.Д. Авиация общего назначения: стратегический просчет регулятора / О. Смирнов, Н. Карпов, С. Казачковский, В. Костин. 15 сентября 2014 года. Aviation Explorer URL: <http://www.aex.ru/docs/2.2014.9.15.2117>

2. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 48-49. Ст. 536. Поточна редакція від 07.08.2020.

3. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 12 лип. 2003 р. № 545-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 17. Ст. 140.

4. Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації. URL: <http://www.avia.gov.ua/>

UDC 340:027.542:001.102:32(043.2)

Shyian Yu.V., Student,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine
Scientific Advisor: Myronets O.M., PhD in Law

THEORETICAL-LEGAL ASPECTS OF STATE'S INFORMATIONAL POLICY

Today, Ukraine is making the transition from industrial to information society. Unfortunately, at the present stage no law has been adopted that would define the concept of state information policy of Ukraine. Accordingly, there is no single plan, single state position or strategy for the development of the information industry in the country. At the same time, it belongs to the strategic interests of any country and needs special attention, so today the study of the information policy of the state is relevant.

The implementation of state information policy should take place through a set of legal mechanisms and organizational measures, as a result of which a positive effect should be achieved: harmonization of the interests of person, society and the state in information activities; prevention of illegal dissemination, use and violation of the integrity of information. The current state of social development, as well as the situation in the Ukrainian and world information space, require strengthening the role of the state in ensuring access of citizens of Ukraine to operational, objective information, guaranteeing protection of the national information space from negative information influences [1].